

Traktat o strefach w pokojach person nastoletnich

Patryk Daniel
Garkowski

**Traktat o strefach
w pokojach
person nastoletnich**

**Patryk Daniel
Garkowski**

Patryk Daniel Garkowski: Traktat o strefach w pokojach
person nastoletnich

ISBN: 978-83-8386-003-9

Data opublikowania: 17 lipca 2009 roku

Wydanie I

Wydawca: Patryk Daniel Garkowski

Okładka: Patryk Daniel Garkowski

Patryk Daniel Garkowski:
Traktat o strefach w pokojach person nastoletnich

Traktat o strefach w pokojach person nastoletnich

Patryk Daniel: Witaj, mój kochany Leokadiuszu Lokusie.

Leokadiusz Lokus: Dzień dobry, mój najdroższy Patryku Danielu. O czym dzisiaj będziemy rozmawiać? Proszę, od razu, prędko, ekspresowo wyjaw mi temat rozmowy. A zaistniałem przecież w twojej wyobraźni, ażeby z tobą rozmawiać, dyskutować, mój najmilszy.

Patryk Daniel: Krótka konwersacja nasza, kochany, inteligentny Leokadiuszu Lokusie, obejmie temat stref w pokojach nastoletnich osób, stref w pokojach reprezentantów kategorii młodzieży. Mam ja tutaj na myśli, oczywiście, sypialnie młodych organizmów. Chodzi o prywatne, należące do nich pomieszczenia, które te organizmy mają możliwość użytkować. Pokoje nastolatków są to przestrzenie do ich dyspozycji, tam ludzie młodzi śpią, spędzają swój czas wolny. Zaś strefy pokojowe to inaczej sektory, przestrzenne rejony. Zupełnie, absolutnie nie muszą być one odgrudzone od siebie nawzajem wysokimi ścianami, ażeby istniały sobie, albowiem strefy pokojów nastolatków to konstrukty myślowe, ustalalne, wyznaczalne na drodze logiki, rozumowej działalności. W dodatku, kochany mój, pokoje nastolatków diametralnie różnią się od pokoików małych dzieciątek: bobasów, niemowląt. Różnice owe dotyczą wyposażenia, jak również estetyczności. A inne wymiary, gabaryty mają, w porównaniu z małymi dzieciątkami, nastoletnie osoby. A przecież, jak wiemy oboje doskonale, określone sprzęty, meble powinny być dostosowane do wymiarów ich operatorów, czego przykładami są: krzesła, a także fotele biurowe.

Leokadiusz Lokus: Jakże przemożnie różnią się nastolatki płci męskiej oraz żeńskiej od niemowlaków i bobasów płci obydwu. Małe dzieciątka prawie wyłącznie tylko jedzą i śpią, nie operują one świadomie nowoczesnymi wytworami myśli technicznej, Patryczku Danielu.

Patryk Daniel: Oj, tak. A nastoletni, młodzi ludzie potrzebują nad wyraz często prywatności, rozrywek, przyjemności, różnych atrakcyjnych zasobów. Korzystają oni z wytworów techniki. Mając na uwadze względy wymienione, podkreślić, zaakcentować pragnę, z całą mocą, że chodzić nam tu będzie, w owej dyspucie filozoficzno-technicznej, o pokoje nastolatków, person nastoletnich, nie natomiast małych dzieciątek.

Patryk Daniel Garkowski:
Traktat o strefach w pokojach person nastoletnich

Leokadiusz Lokus: Ja pojmuję jak na razie wszystko, kompletnie, Patryku Danielu. Ach, owy temat na dialog filozoficzny, temat dotyczący nauki architektury wnętrz, a także techniki brzmi kolosalnie ciekawie! Szkoda tylko, że nasza konwersacja nie potrwa zbyt długo.

Patryk Daniel: Też myślę, że to temat ogromnie fascynujący. Zaczniemy od tego, jakie trzy, ogólne, strefy można w przypadku wielu, rzeszy pokojów nastolatków wyodrębnić, wyróżnić. Oto więc w wielorakich pokojach nastolatków są trzy strefy:

- strefa odpoczynku,
- strefa zabawy,
- strefa nauki.

Leokadiusz Lokus: Ach, jakież proste to do zapamiętania! To tylko trzy strefiki... Nie więcej.

Patryk Daniel: Owszem, w istocie, mój kochany. Lecz zważ, nie w każdym pokoju dziecięcym, pokoju osobnika nastoletniego możemy mieć do czynienia z aż trzema strefami. Czasami bowiem występuje tylko, zaledwie jedna ze stref - tak też się zdarza.

Leokadiusz Lokus: To brzmi logicznie, lecz czy możesz tę myśl rozwinąć należycie?

Patryk Daniel: Ależ naturalnie. A właśnie do tego zmierzałem, przyjacielu... Wyobraź ty sobie, bardzo cię proszę, nader ubogi, lichy dom, położony na kontynencie azjatyckim. Tam oto mieszka sobie, wraz z rodziną, która tutaj nie stanowi wcale ważnej, istotnej, bardzo biedny, nastoletni chłopiec. W jego mikroskopijnym osobistym pokoiku, tak załóżmy, najmiłszy, występuje jedynie strefa odpoczynku - oto w jego skromnym pokoju ulokowano niegdyś niezapewniający zbyt wygody tapczan - mebel przeznaczony do spania. Dziś już rozwala się okropnie ów tapczanik. I nie ma tam żadnego biurka, żadnego krzeselka ani nie ma tam jakiegokolwiek półeczki na mądre książki. Lecz bez pewnych rzeczy, obiektów, sprzętów, mebelków nastoletni mieszkaniec pokoju potrafi się obyć (to ogólna prawda). Lecz mebel do spania to rzecz w pokoju nastolatka częstokroć niezbędna, nieodzowna - to coś podstawowego, elementarnego w przestrzeni pokoju nastolatka, niejednego. W naszym europejskim, współczesnym społeczeństwie ogólnie przyjęte jest, iż dziecko nastoletnie ma swoje miejsce do spania ulokowane w konkretnym

Patryk Daniel Garkowski:
Traktat o strefach w pokojach person nastoletnich

pokoju. Zgodzisz się ze mną, mój miły? Nie jest choćby tak, że całe familie europejskie śpią wspólnie, razem, w specjalnych, przestronnych izbach, komorach, kierując się, chociażby, względami bezpieczeństwa. Tak nie jest! Europejscy nastolatki posiadają własne pokoje, osobiste przestrzenie do spania, tam właśnie regenerują się dzieci, śpią, odpoczywają komfortowo, miło i cudnie.

Leokadiusz Lokus: Ależ, doprawdy, ten mądry, oświecający przykład pozwolił mi lepiej zrozumieć rozważania twoje, mój kochany uczone, znawco techniki oraz architektury wnętrz i krajobrazów. Wskazałeś nadto przykładowe mebelki, właściwe dla danych, konkretnych stref pokojowych. A, jak sądzisz, Patryku Danielu, która z tych trzech stref jest tą najważniejszą? Czy dowiedzieć się mogę, czyż powinienem?

Patryk Daniel: Już ci oznajmiam, kochany. Bezsprzecznie i z pewnością najważniejszą strefą w dowolnym pokoju nastolatka, spośród trzech wymienionych, jest strefa odpoczynku - skorelowana ze spaniem, z regeneracją ludzkiego organizmu. Pokój nastolatka obyć się potrafi bez strefy nauki oraz strefy zabawy. Zgodzisz się ze mną? Uczyć się oraz bawić nastoletnia persona może gdzieś indziej, toteż poza swym pokojem kochanym. Nic nie stoi temu na przeszkodzie, prawda? Natomiast nauka, zabawa odbywać się mają prawo choćby w salonie, w pokoju gościnnym, w pokoju przeznaczonym dla całej rodzinnej komórki.

Leokadiusz Lokus: Zgadza się, nie mylisz się, najdroższy. Nic nie stoi na przeszkodzie, by nastoletni, młody człowiek bawił się i uczył poza przestrzenią swego pokoiku. Najważniejsze, aby w swym pokoju osobistym posiadał nastolatek miejsce do spanka.

Patryk Daniel: Tak. Więc cieszę się, że się zgadzamy. Niestety, brakuje nam czasu, ja nie posiadam zbytnio go wiele. Musimy się śpieszyć z naszą konwersacją naukową. Teraz, za moment, proszę, spójrz na moją pouczającą tabelę, nad wyraz pomocną w zrozumieniu zagadnień dzisiejszych. Zaraz to zapoznasz się z pewnymi istotnymi informacjami, a pewnych komunikatów ważnych jeszcze ci tutaj nie zdążyłem ja oznajmić.

Leokadiusz Lokus: Z uwagą zapoznam się z tą tabeleczką. Czekam więc na nią.

Patryk Daniel: A zatem spójrz, proszę, mój miły; zapoznaj się z tabelą dokładnie, skrupulatnie:

Strefy w pokojach person nastoletnich

nazwa strefy	charakterystyka danej strefy/ opisanie danego sektora	obiekty techniczne, meble, przedmioty właściwe dla danej strefy pokojowej
strefa odpoczynku	Jest to, w moim przekonaniu, najważniejsza strefa w pokoju niejednego nastolatka. Odpoczynek obejmuje zarówno spanie, jak i siedzenie, leżenie, przebywanie w zapewniającej zrelaksowanie pozycji cielesnej. Toteż właściwie zorganizowana, adekwatnieumeblowana strefa odpoczynku umożliwi prawidłową regenerację organizmu, odnowę sił witalnych. W skład stref odpoczynkowych wchodzi nie tylko i wyłącznie łóżka, łoża, tapczany czy kanapy. I zważyć też trzeba, że strefa odpoczynku może się płynnie przenikać ze strefą zabawy czy ze strefą nauki. Taka sama możliwość przenikalności streficznej tyczy się sektora zabawy oraz sektora nauki - zatem choćby w jakimś pokoju nastolatka strefa nauki może łączyć się, pod względem funkcjonalnym i estetycznym, ze strefą zabawy - to jedynie przykład, egzemplifikacja.	łóżka, wielkie łoża, choćby z baldachimami, tapczany, kanapy rozkładane, fotele, pufy, krzesła, miękkie podnóżki, leżaki, hamaki
strefa zabawy	Ta zaś przestrzeń służy rozrywce, zabawie, twórczym aktywnościom. Przebywając w owej strefie, nastoletni mężczyzna lub nastoletnia kobieta może się bawić, relaksować, satysfakcjonować, pograżać się w rozrywce. Przykładem przyjemnej aktywności okazuje się oglądanie przez nastoletniego chłopca filmu w telewizorze - sprzęcie stojącym niedaleko łóżka; a jednocześnie rzeczony chłopiec, tak sobie wyobraźmy, leży na łóżku, on odpoczywa.	komputer stacjonarny, telewizor, konsola do gier, zabawki, skrzynia z zabawkami, maskotki
strefa nauki	Strefa ta związana jest z nauką szkolną, z odrabianiem prac domowych. Dziecko powinno mieć odpowiednią przestrzeń, aby się uczyć, doskonalić, poszerzać swe intelektualne horyzonty. A gdzieś przecież musi młoda istota trzymać szkolne podręczniki, przybory, artykuły różne. Z kolei rodzice nastoletniej osoby powinni się zatroszczyć, aby taka strefa nauki w pokoju ich dziecka występowała, żeby ta strefa była prawidłowo zorganizowana.	półka z podręcznikami szkolnymi, szafka na zeszyty, książki używane w placówce szkolnej, biurko, krzesło biurowe, fotel, kanapa

Patryk Daniel Garkowski:
Traktat o strefach w pokojach person nastoletnich

Leokadiusz Lokus: Wszystko rozumiem, jak na razie.

Patryk Daniel: To wręcz doskonale! Świetnie! Bardzo się ja cieszę. Kontynuuję zatem płynnie me rozważania. Czasu nie mamy zbyt!

Leokadiusz Lokus: Bardzo proszę. Nie sprzeciwiam się temu pięknemu, mądrymu zamiarowi.

Patryk Daniel: Uważam, mój drogi, iż niezależnie od tego, jak w przyszłości, bliskiej, jak i dość odległej, wyglądać będą pokoje europejskich, nowoczesnych nastolatków, to te trzy komponenty - strefy - właściwe dla pokojów młodzieży, a wymienione niedawno przeze mnie, pozostaną właściwe, nad wyraz zasadne dla poddawanych rozważaniom użytkowych pomieszczeń.

Leokadiusz Lokus: Ujmując inaczej, sądzisz, że zawsze pokoje europejskich nastolatków będą składały się z trzech stref:

- ze strefy odpoczynku,
- ze strefy nauki,
- oraz ze strefy zabawy.

Patryk Daniel: Tak, tak. Dokładnie tak, mój kochany Leokadiuszu Lokusie. Tyczy się to jednak nie aż tak odległej przyszłości. Albowiem nie jestem w stanie przewidzieć wspaniałości, jak i koszmarów przyszłych czasów. Nasza planeta się zmienia - na gorsze. Globalne ocieplenie postępuje i będzie postępować intensywnie. Czy zatem w przyszłości odległej ludzkość, przymuszona przez czynniki klimatyczne, pogodowe, wybuduje podziemne kompleksy, osiedla mieszkalne, w których będą obecne określone wyglądem pokoje mieszkalne, przeznaczone dla nastolatków? Nie chcę tutaj, teraz tych materii rozważać, rozwijać. Nie pragnę się w nie zagłębiać.

Leokadiusz Lokus: I słusznie!

Patryk Daniel: Nie mamy już czasu... Na koniec chciałbym jeszcze krótko omówić problem brzydkich zapachów obecnych w sypialniach, pokojach nastoletnich chłopców.

Patryk Daniel Garkowski:
Traktat o strefach w pokojach person nastoletnich

Leokadiusz Lokus: Jakże ciekawy to problemik do omówienia!

Patryk Daniel: Może się zdarzyć, iż w jakimś pokoju chłopca nastoletniego unosi się brzydka, fetorna woń, w szczególności zapach spoconych skarpetek nasuwa mi się tutaj na myśl. Niektórzy chłopcy potrafią bardzo długo nosić jedną parę skarpet!

Leokadiusz Lokus: Spocone skarpetki, znoszone, długo używane przez nastoletniego chłopca, na przykład w czarnym kolorze, potrafią kolosalnie brzydtko pachnąć, wiem coś o tym!

Patryk Daniel: Wiesz, ponieważ jesteś nastoletnim chłopcem; tak sobie ja przecież wyobraziłem ciebie. Pozwól mi kontynuować myśl moją. Czasami więc chłopcy nastoletni sygnalizują, że dane pokoje do nich należą poprzez wonie, emisje negatywnych zapachów. To nie muszą być zapachy tylko i wyłącznie złe, niegodziwe, fetorne. Perfum, na przykład o zapachu waniliowym, używać mogą wieloracy chłopcy. A oznakowywanie pokoju własnego, osobistego może też opierać się, chociażby, na: zawieszeniu pojedynczego plakatu przedstawiającego ulubionego celebrytę czy kilku plakatów na ścianie pomieszczenia użytkowego. Zresztą, w pokojach nastolatków występują przeróżne elementy dekoracyjne. Niestety, mój miły, już skończył nam się czas na rozmowę. Musimy ją niezwłocznie zakończyć. Ach, szkoda!

Leokadiusz Lokus: Tak, doprawdy, szkoda wielka.

Patryk Daniel: Może jeszcze niebawem/kiedyś porozmawiamy...

Leokadiusz Lokus. Oby... Ty nigdy nie masz czasu dla mnie.

Patryk Daniel: Nie oznajmiał tak! Papa, kochany mój.

Leokadiusz Lokus: Papa, filozofie, znawco techniki oraz architektury wnętrz, krajobrazów.